N°. 82. A°. 1841.

WOENSDAG, den 13den OCTOBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 8 October 1841.*

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, als:

1°. Aan de Slavin *Ulrica;* weleer toebehoord hebbende aan den Boedel D. L. VALENTIJN.

2°. Aan de Slavin *Betje;* weleer toebehoord hebbende aan P. C. VAN DE VREUGD. — En

3°. Aan den Slaaf *Diesse;* toebehoord hebbende aan F. G. CAUPAIN; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. ULRICA HAGEREIS.

2°. ELISABETH NORTNETTE. — En

3°. JACOB ELIEZER.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 8 Augustus.

In den *Times* van den 21sten Julij komt een brief uit Amsterdam voor, waarin nopens de aanstaande financiele plannen van zijne Exc. den minister van financien, de heer Rochussen, het volgende als welgegrond wordt opgegeven: Bij het ontwerpen zijner staatsbegrooting, was het hoofdstreven van dezen minister, dat geene buitengewone middelen moesten aangewend worden, om de gewone uitgaven te dekken, en zelfs dat de inkomsten een overschot, hoe klein dan ook, boven de uitgaven mogten aanbieden, ten einde dit tot schuldvernietiging te doen strekken. Dit laatste doel van den minister van financien is niet kunnen bereikt worden, maar het eerste is wel bereikt, en in de begrooting, die thans gereed is, en onmiddelijk na de zamenkomst der wetgevende kamers aan dezelve zal worden voorgelegd, worden de uitgaven door de inkomsten volkomen gedekt. Ten einde tot dit gelukkige gevolg te geraken, heeft men onderscheidene middelen moeten te baat nemen. Vooreerst, is de minister van financien ijverig in zijne oogmerken ondersteund geworden door zijnen vriend, het hoofd van het departement van oorlog, den generaal List. Deze minister heeft het leger zoo zeer verminderd tot deszelfs gepaste verhouding, en hij heeft, zonder datgene, wat de veiligheid en waardigheid des lands vorderde, op het spel te zetten, het verkeerde en ongeregelmatige in zijn departement zoodanig weggenomen, dat, behalve de zedelijke verbetering, die daardoor is ontstaan, daardoor verscheiden millioenen 's jaars aan de schatkist zijn bespaard. In de andere departementen, aan het hoofd waarvan (met uitzondering van den minister van binnenlandsche zaken, den heer Schimmelpenninck minder geschikte ministers staan, is nog geene bezuiniging van gewigt gemaakt; maar in zijn eigen departement heeft de heer Rochussen, door veranderingen in de wijze van inning der belastingen, de kosten van die inning veel minder kostbaar en eenvoudiger gemaakt. Dit, voor zoo veel de inkomsten betreft. Wat de uitgaven aangaat heeft de heer Rochussen groote dingen gedaan. Eerstelijk heeft hij, door de wijze van inning der belastingen te vereenvoudigen, aanzienlijker en regelmatiger inkomsten aan de schatkist verzekerd. Ten tweede heeft hij de gewone inkomsten grootelijks vermeerderd, door een groot deel van de belastingen, welke de gemeentebesturen hieven en ten nutte van derzelver onderscheiden plaatsen aanwendden, zonder zulke aanmerkelijke sommen daartoe te behoeven, aan den lande getrokken. Ten derde heeft hij bij zijnen ambtgenoot voor de kolonien verkregen, dat een groot deel van de koffij en suikerproductie der Oostindien, terstond in Batavia, in plaats van in Holland zal worden verkocht, immers voor zoodanig bedrag als noodig is, om in de Indische dienst te voorzien, waardoor de buitengewone uitgaven zullen bespaard worden, om de voortbrengselen uit Indie naar Holland en dan weder de specie naar Indie te vervoeren. En, eindelijk, zijn de belastingen, althans de personele, op gelijkmatiger voet door hem gebragt. Menig voorwerp van weelde, dat thans niets of bijkans niets betaalt, zal, volgens het plan van den heer Rochussen, evenredig in de belastingen dragen, menig ander zal naar evenredigheid, voor de rijken zwaarder belast worden, ongehuwde lieden, boven de 30 jaren, die geen eigen haardsteê hebben, en thans van alle belastingen vrij zijn, zullen een billijk aandeel daarin dragen, enz.

»Behalve deze veranderingen, zal er geene eigenlijke vermeerdering van belastingen plaats hebben, daar de heer Rochussen zeerteregt oordeelt, dat deze reeds tot zulk een hoogte zijn opgevoerd, dat het onstaatkundig en gevaarlijk is, die nog meer op te drijven.

»Wat het nieuwe tariief van regten betreft de deswege in het vorige jaar, door den heer Rochussen aan de Staten Generaal onderworpen voordragt zal geen gevolg hebben, daar deze minister sedert overtuigd is geworden van het onvoldoende hiervan, ter beantwoording aan de wenschen en behoeften van onzen handel. Hij heeft dan ook een nieuw ontwerp onderhanden genomen, dat hij nog niet voltooid heeft."

— Over Frankrijk wordt thans medegedeeld den inhoud der berigten, die met de laatste brievenmaal uit Bombay van den 19den Junij ontvangen zijn. De toestand der landen, die Britsch-Indie omringen, schijnt altijd zeer onrustig te zijn. Het rijk van Kabul, ten westen van den Indus, waar de Engelschen, bij den befaamden togt naar Afghanistan, den Schach Soojah op den troon hebben geplaatst, wordt steeds door inwendige partijschappen verscheurd, en de genoemde vorst slechts door de Britsche bajonetten op zijnen waggelende troon gehandhaafd. Nog ongunstiger is de toestand van het Rijk van Lahore, ook wel Penjab of het land der Siks genoemd, hetwelk, zoolang Runjeet-Sing leefde, zeer magtig was, doch waarin sedert dien dood (Junij 1839) de eene zwakke vorst na den andere den troon heeft beklommen. Volgens de thans ontvangen berigten zijn de troepen van den Koning van Lahore op verscheidene punten wegens wanbetaling van soldij in opstand geraakt, en waren vele der oproerige soldaten, na het verlaten hunner bevelhebbers, naar de hoofdstad getrokken. De ongelukkige Sher-Sing, die thans in Lahore regeert, had al het geld wat hij bijeen kon brengen afgezonden om zijne soldaten te vreden te stellen. Alle Europeanen waren uit het land gevlugt, en aan de zuidelijke grenzen stond de generaal Court aan het hoofd van een aanzienlijk Britsch-Indisch leger. Dat de Engelschen, indien de gelegenheid daartoe gunstig mogt zijn, ook het rijk van Lahore aan hunne uitgestrekte bezittingen zullen hechten, lijdt, naar het oordeel van deskundige, geen twijfel. Eindelijk schrijft men nog uit Bombay, dat een oorlog met het land van Nepal of Nepaul onvermijdelijk scheen.

Bij de afzending der brievenmaal waren nog geene tijdingen uit China aangekomen. Het wegblijven daarvan, hetwelk toen reeds twee á drie maanden had geduurd, wekte eenige bezorgdheid op, ofschoon die omstandigheden door anderen aan het stormachtig weder in de Chinesche zeeën werd toegeschreven. Men had te Calcutta en elders de toebereidselen voor het inschepen van versterking van troepen naar China met grooten ijver voortgezet. Den 27sten Mei waren de meeste schepen reeds vertrokken. Onder de thans naar China gezondene troepen behoort het 55ste regement, hetwelk volgens loopende geruchten, bestemd was, om op het eiland Chusan in bezetting te worden gelegd; welk eiland de Engelschen dus willen heroveren. Onder de ingescheepte voorwerpen behoorden ook de stukken van eene ijzeren stoomboot, die men waarschijnlijk op de rivieren van China gebruiken wil.

Omtrent de nieuwe expeditie leest men voorts in de indische bladen, dat dezelve slechts uit 4000 man bestaat en zich regtstreeks op Peking moest rigten. De kommandant der expeditie sir Gordon Bremer, wilde thans in de hoofdstad zelve een traktaat met het gouvernement van het hemelsche rijk teekenen. Hij hoopte in het begin van Julij te Canton te zijn. Men hield intusschen deze expeditie te Bombay voor zeer gewaagd, en geloofde dat indien de Chinezen Peking wilden opofferen, gelijk de Russen Moskau opgeofferd hebben, het expeditionnaire leger in een zeer gevaarlijken toestand kon geraken.

De keizer van China schijnt van zijn kant besloten om den strijd tot het uiterste toe vol te houden. Hij heeft eene zeer hevige proclamatie tegen de Engelschen uitgevaardigd, en de vredelievende vertoogen zijner ministers hebben slechts gestrekt om hem nog meer te verbitteren. In een dier proclamatien, van den 20sten Maart gedagteekend, heeft hij verklaard, dat, daar de Engelschen in hunnen opstand tot het uiterste bleven volharden, er niets meer overbleef dan dat een van de beide mogendheden zegevierde of bezweek.

In de indische bladen leest men voorts het volgend artikel over de voorgenomene expeditie.

»De nieuwe expeditie tegen China is eindelijk vertrokken, behoorlijk voorzien van wapenen en munitie. Het aangenomen plan is een der stoutste en gewaagdste, want het oogmerk is niet minder dan om Peking aan te vallen en zich van deze sterk bevolkte stad meester te maken. De landmagt welke deze operatie moet uitvoeren, bedraagt, naar men zegt, niet meer dan 4000 man troepen, eene niet zeer sterke magt wat het getal betreft, maar die door eene sterke artillerie bijgestaan, meer dan voldoende zal zijn om eene stad te onderwerpen, welke, wel is waar, een half millioen zielen bevolking telt, maar die door soldaten zonder moed en veerkracht verdedigd wordt.

»Onze troepen kunnen ongehinderd van de monden van den Pei-Ho tot onder de muren van Peking voortrukken, maar aangezien Peking op een eiland ligt, hetwelk noch onze oorlogsvaartuigen, noch onze stoombooten kunnen bereiken, moet het bombardement plaats hebben volgens een stelsel dat nog nimmer tegen de chinesche steden in werking is gebragt, en dat ons ontwijfelbaar veel volks zal kosten, zoo de bevolking zich maar eenigzins vijandelijk jegens ons betoont, hetgeen het geval schijnt te zullen zijn, in weêrwil van al hetgeen er over de impopulariteit van het Tartaarsch gouvernement gezegd is geworden. De reden daarvan is niet dat het chinesche volk zijne Tartaarsche overheerschers bemint, maar dat het ons nog grooter haat toedraagt dan het gene verfoeit. Wanneer alzoo, nadat onze troepen hun vuur tegen Peking zullen geopend hebben en de porceleinen pagoden voor het oog der inwoners hebben doen in puin storten, de in woede geraakte bevolking onze soldaten in den rug begon te bestoken, dan kon de gemeenschap tusschen onze schepen te Pechelles en het belegerend leger afgesneden worden; en wanneer het Tartaarsche opperhoofd in zijne verbolgenheid er toe kon besluiten, om Peking als een tweede Moskou op te offeren, dan zouden onze troepen in eenen zeer moeijelijken toestand kunnen geraken.

»Ware tot een dergelijken maatregel besloten, tijdens de eerste verschijning onzer magt in de monden van den Pei-Ho, dan zou dezelve schrik en ontsteltenis in het hart van het chineesch gouvernement hebben verwekt. Maar de Chinezen hebben onze magt ondervonden en zijn er in zekeren zin gemeenzaam mede geworden. Het Tartaarsch bloed drijft nog boven, en misschien zou het niet het minst bezwaar zien in de opoffering van Peking, in welk geval wij, na de vernieling van de stad, nog veel verder van ons doel zouden zijn dan toen wij den oorlog begonnen hebben. De tegenwoordige expeditie is dus van het grootste gewigt, en wij zijn overtuigd dat zij eene der avontuurlijkste is. Wij gelooven bovendien dat het thans te laat voor eene dergelijke onderneming is."

— De jongst ontvangen Noord Amerikaansche bladen behelzen geen staatsnieuws maar alleen het berigt, dat een scheepskapitein, den 30sten laatsleden te Philadelphia aangekomem, zes dagen vroeger op ongeveer 33 graden breedte en 75 graden lengte, het wrak van een groot stoomschip heeft zien drijven, dat tot op den bodem was afgebrand, en hetwelk sommigen voor dat van de *President* hielden. Is deze gissing juist, en is dit stoomschip alzoo door het vuur en niet door het ijs vernield, dan wordt daardoor de flaauwe hoop opgewekt, dat een deel der schepelingen zich nog met de booten heeft kunnen redden, ofschoon het aan den anderen kant, vreemd is, dat alsdan tot heden toe niets van hen is vernomen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 7 Augustus.

De sultan heeft de twee onderstaande firmans, betrekkelijk het toilet der Turksche vrouwen uitgevaardigd.

»Aangezien ter kennisse is gekomen van hen, wier pligt medebrengt voor de zedelijkheid der geloovigen te waken, dat zekere vrouwen van schaamtelooze omkuischheid, op het voorbeeld van die verderfelijke vrouwelijke wezens, de ongeloovige vrouwen van Pera, haren neus en zelfs hare lippen aan de blikken der voorbijgangers hebben blootgesteld, zoo wordt in naam van den Almagtigen, van hem die de deugd beloont, bevolen dat de vrouwen en meisjes der geloovigen zich ten strengste van dergelijke onbetamelijkheden hebben te onthouden, dat zij zich het gezigt zorgvuldig met hare sluijers hebben te bedekken, derwijze dat neus en lippen verborgen blijven, en in hare sluijers slechts zoo veel opening te laten als noodig is om te zien, dat zij voor alle besmettelijke aanraking der ongeloovigen op straat gevrijwaard blijven. Zij hebben het tegenwoordige bevel na te leven, zoo zij niet in het verderf willen loopen."

Het tweede stuk is niet minder zonderling dan het eerste.

»Allah is groot en almagtig en hij heeft aan alle zaken perken weten te stellen. Daar het van openbare bekendheid is dat de ongeloovigen, die handel in Pera drijven, zeer talrijk zijn geworden, en dat zij hunne winkels opgevuld hebben met duizend verlokkelijke voorwerpen, ware uitvindingen des satans, welke de vrouwen en dochters der geloovigen tot de strafwaardigste daden van buitensporigheid verleiden, het huisselijke geluk der geloovigen storen en tot groote verspillingen van vermogen aanleiding geven; en vermits het ook waar is, dat, niet tevreden met het opvullen hunner winkels met die gevaarlijke uitvindingen der hel, diezelfde handlangers van ontucht in hunne voorhuizen jonge lieden van een verleidelijk voorkomen plaatsen, ten einde de zinnen van de vrouwen der ware geloovigen te verstrikken en te bedwelmen, en zoo doende hare zielen evenzeer als hare beurzen in gevaar te brengen, zoo wordt, in naam des wrekers van alle ontucht, aan alle muzelmannische vrouwen ten strengste verboden, die holen van verderf te bezoeken. Moge de tegenwoordige firman haar tot waarschuwing strekken, zullende zij, die denzelven overtreden, in deze wereld en in de volgende onreinheden eten."

OOST-INDIEN.

DJOCKJOCARTA, 18 Maart.

»De berigten uit Padang, met den laatsten post ontvangen, zijn zeer onrustwekkend. De bovenlanden waren geheel in opstand, onze troepen op alle punten verslagen, onze sterkste positiën belegerd, en alle passages naar de Bovenlanden gesloten, terwijl, tot overmaat van ramp, de cholera zich in het noordelijkste gedeelte had geopenbaard. Dit zijn de berigten bij het gouvernement ontvangen. — Ik zelf heb nog geene directe tijding: welligt worden die nog door het gouvernement geïntercepteerd. Als de zaken te Padang er werkelijk zóó uitzien, dan zal het reuzen-krachten vereischen om er ons staande te houden of ooit de boel weder in zijnen vorigen plooi te brengen. Ik vrees dat men er weder te militairement heeft gehandeld; het vervullen van de meeste betrekking en door militaire personen, en de dwangmiddelen, gebezigd tot het aanleggen van groote werken, doen mij tot dat gevoelen overhellen. Van den Bosch zag de zaken beter in, jammer maar dat men zich niet stipt aan zijn stelsel heeft gehouden. Hij is gewis de grootste en verlichtste staatsman dien Neêrland Indie ooit tot bestuurder heeft gehad. Het berigt zegt, dat alle inwoners van Padang gewapend zijn en dienst moeten doen. Van hier eene groote expeditie derwaarts te zenden zal ook wel niet doenlijk zijn, daar onze tegenwoordige krachten het niet toelaten, en zonder eene duchtige expeditie van ten minsten een paar duizend man, zou het maar morsen wezen. Wij smachten naar latere berigten, en naar hetgeen het gouvernement in dit geval zal doen.

»Mercus had juist de zaken daar georganiseerd en scheen zeer voldaan over zijne zending te zijn. Het is onbegrijpelijk dat een man van zijn oordeel en verstand de zaken niet beter heeft ingezien, en zich niet beter met de geestgesteldheid van het volk heeft bekend gemaakt. Kundiger en braver mensch hadden zij toch nooit tot commissaris kunnen benoemen. Hij is nu waarnemend gouverneur-generaal, algemeen bemind en geacht. — Hier op Java is alles in rust en vrede, en, met uitzondering van de Bataviasche kooplieden, gaat alles wel. Te Batavia is het met de zaken van de bank tot eene crisis gekomen, ten gevolge waarvan kortelings weder zes van de eerste huizen zijn gesprongen, of liever genoodzaakt te likwideren. Er heerscht ook een algemeen wantrouwen en het geld wordt hoe langer hoe schaarscher. Men weet nog niet hoe het met de bank zal eindigen. Het gouvernement heeft geweigerd te hulp te komen. De bank-actiën zijn onverkoopbaar; twee jaren geleden deden zij 360 pCt.

Publicke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester
A. SALOMONS.

Dingsdag, 12 October 1841.

Het *HUIS* en *ERF*, op *Comlé*, aankomende den Boedel wijlen de WelEd. Gestr. Heer Mr. J. F. J. BRUNINGS.—*f 2075.*—J. C. HARTMAN.

ADVERTENTIËN.

Het Kanaal van *Wanica*, van den 20sten dezer tot den 10den der volgende maand gesloten zullende worden; strekt deze tot kennisgeving aan de belanghebbenden.

Paramaribo, den 9 October 1841.

De Heemraad der Divisie *Saramacca*,
J. F. ROUX.

(37821) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 15den October 1841, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Oranjestraat*, bekend onder Nieuwe Wijk La. A. No. 103., Oude Wijk La. A. No. 55: aankomende ANNA JACOBS, Weduwe EZECHIEL BAREND.

De SLAVEN, met namen: *John*, *Goodluck*, *Askan*, *Avantuur*, *Gidius*, *Una*, *Gottlieb*, *Hoop*, *Emiël*, *Santje*, *Francina*, *Emmelina*, *Antje*, *Samuel*, *Coenraad*, *Antony*, en *Catharina*; aankomende den Boedel THOMAS KEEN.

Paramaribo, den 12 October 1841.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

☞ **DOCTOR J. R. ARRIAS**
is *verhuisd*, en woont thans in de *Gravenstraat*, over het *MILITAIR HOSPITAAL*, tusschen de WelEdele Heeren S. H. DE GRANADA en F. C. COBLIJN. (37127)

Paramaribo, den 9 October 1841.

(37853) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op Vrijdag den 15den dezer, om *negen* uren, verkoopen:

PROVISIEN, STUKGOEDEREN, WANE- en KOPIE PLANKEN van de Gronden *Hanover* en *Osembo*, een partij Engelsche SCHOPPEN, een groot WATERVAT, CINGELS en de onverkochte BOEKEN van wijlen den Edel Groot Achtbaren Heer D. JANSEN EIJKEN SLUIJTERS.

Te Huur:

De GROND *EPHRAIMS-ZEGEN*, gelegen aan het Pad van *Wanica*, met drie stuks MANNEGERS; — te bevragen bij
De Wed. JACOB SANCHES.
(37128)

Steenen, Kalk en Cement.

Te bekomen bij
GEBROEDERS REELFS.
(37129)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 9den dezer, het Schip *Maria Frederica*, Kapt. K. B. de Weerd, hebbende 52 dagen reis; Passagiers: de Heeren E. Reijns, Abm. Pereira en Zoon, F. Pitt, A. D. L. Misch en Mejufv. A. M. J. en M. M. Bach.

Den 11den, het Schip *Van Spijk*, Kapt. D. Visser, hebbende 52 dagen reis. — Beide van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 11den dezer, het Schip *Amsterdam*, Kapt. L. Wildschut, naar Amsterdam, lading: 137 vaten Suiker, 9 vaten heele-, 21 vaten en 4 balen gebr. Koffij, 54 balen schoone- en 4 dito vuile Katoen, 30 vaten Rum, 28 balen Cacao, 73 pies Letterhout, 1 vat Arraroet, 215 ℔ oud Lood, en 1 vat Lemmetjes water.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.